

zmdag 1-11-81

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 98.

2e stuk Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Bouncing Buoyancy (Ellington)
 2:42 - Blue Ace ~~XXXXX~~ 257

Duke Ellington and his Famous Orchestra voor Columbia in New York City, 28 augustus 1939 met "Bouncing buoyancy" van Ellington, soli door Cootie Williams-trompet, Johnny Hodges-altsaxofoon, Lawrence Brown-trombone en Harry Carney-baritonsaxofoon. Het was de A-take en dat geldt ook voor de volgende opname. Dat die A of Eerste takes zo vaak voorkomen heeft met Columbia's registratiesysteem te maken: een stuk werd weldegelijk in veel gevallen meer dan één keer opgenomen, maar ~~XXXXXX~~ er werd gesneden op 40 cm. 33 1/3 toeren lakplaten, van de uitgekozen take werd de master gesneden op 25 cm. 78 toeren, en die werd gewoon A-take genoemd. / Met de tweede wereldoorlog vlak bij: "The sargeant was shy".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: The Sargeant was shy (Duke Ellington)
 B/laatste - 2:41 - CBS BPG 62180

Duke Ellington's "The sargeant was shy" met zo ongeveer de enige solo ~~XXX~~ ooit van gitarist Fred Guy -heel kort dan ook- verder Barney Bigard-klarinet, Rex Stewart-cornet, en ook heel kort trombonist Joe Nanton met zijn plunger. Uit de Columbia-session van 28 augustus 1939 - en zes dagen later begon, met de inval van Duitsland in Polen de tweede wereldoorlog: 3 september. In Amerika en jazz merkte men er toen weinig van, pas na de aanval op Pearl Harbour en de oorlog van Amerika met Japan kwam er een grote mobilisatie op gang waardoor ook veel jazzmusici in dienst moesten, met verstreckende gevolgen voor de ~~XXXXXXX~~ muziek. In de tijd waar we nu mee bezig zijn, september/oktober '39, kwam de Ellington Band bij een van de 'one night stands' in St.Louis. In New York had Ben Webster die bij Teddy Wilson speelde maar de deur bij Ellington plat liep om hem duidelijk te maken dat hij naast Bigard de eerste tenorsaxofonist moest zijn, het ook altijd over een fantastische bassist in de South West gehad, Jimmy Blanton. Die speelde in de Coronado Hotel Ballroom, op een drie-snarige bas, ~~omgivers~~ en Ellington huurde hem ter plekke in naast Billy Taylor. Ellington ontsloeg nooit iemand, manipuleerde zo dat ~~Blanton~~ ^{men} zelf wel ontslag nam, ~~en verdween Billy Taylor~~. Ellington had voor Blanton meteen een goede vier-snarige bas gekocht, ^{hi} speelde daarop zoals geen bassist ooit jazz gespeeld had, en Taylor, gedegradeerd tot figurant, hield het voor gezien. 14 oktober, in New York, speelde Jimmy Blanton voor het eerste ~~met~~ de band op de plaat mee, in 'A portrait of Freddy Jenkins', voor Ellington's vroegere trompettist, de eigenlijke titel was zijn bijnaam: "Little Posey".

2 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Little Posey (Duke Ellington)
 B/6 - 2:37 - CBS 62613

Trombonist Lawrence Brown, klarinettist Barney Bigard, baritonsaxofonist Harry Carney en de trombonisten Joe Nanton en Lawrence Brown in "Little Posey" van Duke Ellington, voor Posey Jenkins omdat hij altijd gezichten trok, poseerde. Columbia, New York City, 14 oktober 1939, eerste opname van het orkest waarbij Jimmy Blanton de bassist was ipv. Billy Taylor. James Blanton was in oktober 1918 geboren in Chattanooga, Tennessee, bijna een kwart eeuw na Bessie Smith, ~~na~~ zijn moeder was pianiste en leidde een orkest dat dansmuziek speelde. Jimmy begon ongeveer 7 jaar oud met viool, van een oom die ook in de muziek zat kreeg hij theorielessen. Terwijl hij school ging op het Tennessee State College ~~ging~~ ^{bleef} hij bas spelen in de schoolband, in de zomervacanties bleek hij al goed genoeg om op de riverboats met Fate Marable te kunnen meespelen - in de tijd dat Blanton geboren werd speelde Louis Armstrong bij Marable. Zomer 1937 is Blanton in St. Louis waar hij bij het keurige orkest van ~~James~~ James Jeter en Hayes Pillars terecht ^{kwam}, met die drie-snarige bas van hem. En zo hoorde Duke Ellington hem, twee jaar later. Het ~~de~~ stuk uit de 14 oktober-session was van Billy Strayhorn en Duke Ellington: "Grievin".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Grievin' (Billy Strayhorn, Duke Ellington)
B/5 - 2:48 - CBS BPG 62180

Johnny Hodges-alt saxofoon, Cootie Williams-trompet, Lawrence Brown-trombone Barney Bigard-klarinet, Harry Carney-baritonsaxofoon, Joe Nanton-trombone en nogmaals Brown in "Grievin'". ~~De~~ Dit is "Tootin' through the roof".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Tootin' through the roof (Ellington)
B/laatste - 2:51 - CBS 62613

"Tootin' through the roof" van Duke Ellington, met Harry Carney, Cootie Williams, Johnny Hodges, Lawrence Brown, en cornettist Rex Stewart samen met trompettist Cootie Williams. Begon de session met het protret van Freddy Jenkins, hij eindigde met "A portrait of Billy Strayhorn" van Duke Ellington. Net als bij Jenkins is de titel een bijnaam, hier die van Ellington ~~zelf~~ ^{zelf} Strayhorn, ~~is~~ ^{de} de pianist ^{is} in "Weely".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Weely (Duke Ellington)
B/voorlaatste - 2:55 - idem

"Weely", zoals Duke Ellington Billy Strayhorn noemde, en die speelde ~~voor~~ piano. Rex Stewart-cornet en Harry Carney-baritonsaxofoon. Dat was op "I never felt this way before" na, de complete Columbia-session met Duke Ellington and his Famous Orchestra op 14 oktober 1939 in New York City - het ging in alle gevallen ~~op~~ de A-takes. Twee dagen later een swing-song van Ellington waarin Billy Strayhorn niet alleen de pianist is, hij levert af en toe ook commentaar op de tekst gezongen door Ivy Anderson.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Killing myself (Duke Ellington)
4/5 - 2:22 - CBS 68223

"Killing myself" take 1, Ivy Anderson zang, Billy Strayhorn tekst en piano, Barney Bigard-klarinet, Cootie Williams-trompet en Joe Nanton-trombone, beide met hun plungers. Columbia, 16 oktober 1939, Duke Ellington and his

Famous Orchestra in deze bezetting: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart-trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges,altsaxofoons, Barney Bigard-tenor en Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington en soms Billy Strayhorn-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums, ~~Ivy Anderson-zang~~. Jimmy Blanton uit de South West bracht de typische Kansas City Swing mee naar de Ellington Band. Wat pure swing aangaat liet hij, 21 jaar oud, alle bassisten ver achter zich, maar wat hem eens te meer tot een uitzonderlijk jazzmusicus maakte was zijn solo-spel. Een inventiviteit als van een blazer, de eerste met een technisch kunnen waardoor hij die ideeën ook via ~~de~~ bas kwijt kon. 22 november nam hij met Duke Ellington aan de piano duetten op, de allereerste in hun soort, dit is "Blues", slot van deel 98 in de NOS Jazzgeschiedenis, Mdr.

4 Duke Ellington & Jimmy Blanton: Blues (Duke Ellington)
45 rpm A - 2:55 - CBS 4207

0 0 0 0 0

27:15
2:55

30:10